

“Мечтите са много важни. Не можеш да постигнеш нищо, преди да си го представиш.“

– Джордж Лукас

(Есе)

Великият Константин - Кирил Философ, строителят на старобългарския книжовен език, превежда гръцката дума “фантазма” със старобългарската форма мечта, която тогава означава привидение, призрак. Мечтите обсебват човека през целия му жизнен път. Няма значение дали човек е млад или стар, той носи в себе си купнежи за бъдещето. От малък всеки един от нас научава, че не трябва да дисциплинира своите мечти, а да се стреми да ги осъществява. Личностното развитие на един човек зависи от неговите мечти. Колкото по-големи са, толкова повече той се развива, трупа опит и научава от живота. Трябва да се стремим да направим мечтите си цели и да ги изпълним.

Всеки има някаква мечта, която е красива за самия него, но, за да бъде изпълнена, трябва въображение. Само ние можем да сбъднем мечтите си. Трябва да сме смели, за да си представим бъдещето, но да бъдем готови да видим и добро, и лошо. Пътят към мечтите е осеян с трудности и грешки, които могат да ни изплашат, но не трябва да се отказваме. Когато имаме ясна представа за това, което искаме да постигнем, когато можем да затворим очи и да видим себе си щастливи и удовлетворени от постигнатото, можем да направим всичко, да бъдем всичко, което пожелаем.

Всяка мечта, за която човек копнее, е като един връх. В зависимост колко голяма е, толкова по-висока е планината, а връхът по-далеч и труден за достигане. Седим в подножието на планината. Поглеждаме нагоре и виждаме върха. Мислим, че не сме достатъчно тренирани, за да стигнем догоре. Затваряме очи. Представяме си как сме на най-високата точка от планината. Красиво е, Харесва ни. Гледката е зашеметяваща. Казваме си, че искаме да сме там, отваряме очи и тръгваме. Няма как да стигнем, ако първо не тръгнем. Започваме за вървим нагоре, пътят първоначално е лесен, но започва да става все по-стръмен, ала мисълта, да сме на върха и да сме успешни, ни амбицира да продължаваме да се борим. Малки камъчета ни спъват. Спираме и за момент се замисляме дали да се откажем, но отново виждаме в съзнанието успешното, покорило мечтата си. Аз и продължаваме. След време се озоваваме на върха. Там е мечтата ни. Покорена, сбъдната. Обръщаме се назад и виждаме пътя, по който сме минали и как ни идеше да се откажем, но представата за сбъдването на мечтата ни ни караше да не се отказваме.

Мечтите са епизоди в нашия живот. След всяка изпълнена мечта идва нова, след края на всеки епизод следва продължение. Етимологията на думата мечта подсказва, че копнежът се проявява в нашето съзнание първо като представа за бъдещето. Колкото по-добра представа имаш за своята мечта, толкова по-близо си до сбъдването ѝ.

Дилена Попова